

skulle finna att fastighetsägaren brustit i normal aktsamhet. I ett sådant fall är det tänkbart att fastighetsägaren skulle ådömas att utbetala skadestånd.

Några klara regler finns dock inte på detta område. Det skulle i högsta grad vara motiverat med en lagstiftning som reglerar skadeståndsskyldigheten i de fall då lägenhet upplåtes till reparation, sotning eller dylikt och då hyresgäst eller hyresvärd får vidkännas skada genom intrånget. Liknande motion har varit föremål för riksdagsbehandling 1968. Tredje lagutskottet, som behandlade motionen, anförde i sitt utlåtande nr 37 att det enligt deras mening icke fanns anledning överväga några speciella skadestandsregler i de i motionen åberopade fallen. Det torde, trots utskottets betänkligheter, vara väl motiverat att klara regler, i form av lagstiftning, reglerar förhållandena på detta område. Även om hyresgäst kan ordna ett gott skydd mot brott genom att teckna en hemförsäkring, måste det anses otillfredsställande att inte hyresgäst har lagfäst rätt till skadestånd i de fall som avses i motionen.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om översyn av reglerna för hyresgästs rätt till skadestånd i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 15 januari 1969

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Nr 75

Av herr **Romanus**, *angående fördelningen av arbetsuppgifter mellan manlig och kvinnlig personal inom försvaret.*

(Lika lydande med motion nr 64 i Första kammaren)

Stockholm den 21 januari 1969

Gabriel Romanus (fp)
